

Академия за музикално, танцово и изобразително изкуство „Проф .
Асен Диамандиев“ – Пловдив

Факултет „Музикална педагогика“ Катедра „Класическо и поп и
джаз изпълнителско изкуство“

А В Т О Р Е Ф Е Р А Т

На дисертационен труд за придобиване на образователна и
научна степен
„Доктор“

На тема:

**„ИСТОРИЧЕСКО РАЗВИТИЕ НА СТИЛА БЕЛКАНТО И
ИЗПОЛЗВАНЕТО МУ ПРИ ВОКАЛНИ ИЗПЪЛНЕНИЯ НА
РАЗЛИЧНИ ЕЗИЦИ“**

Професионално направление 8. 3. Музикално и танцово изкуство

Докторска програма „Музикознание и музикално изкуство“

Янг Чанг

Научен ръководител: проф . д-р Тони Шекерджиева-Новак

Пловдив, 2024 г.

Дисертационният труд е обсъден и предложен за публична защита на заседание на Катедра „Класическо и поп и джаз изпълнителско изкуство“ към АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“, гр. Пловдив, състояло се на

Дисертационният труд съдържа общо страници, които включват Увод, Пет глави, Заключение, Библиография, Приносни моменти, Приложения и Списък на научните публикации по темата на изследването.

Защитата на дисертационния труд ще се състои на, от часа в зала на АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“ на открито заседание на научно жури в състав:.....
.....
.....

Съдържание

УВОД.....	4
ГЛАВА ПЪРВА: ИСТОРИЧЕСКО РАЗВИТИЕ НА СТИЛА БЕЛКАНТО.	11
ГЛАВА ВТОРА: ТЕХНИКИ НА ВОКАЛИЗАЦИЯ ПРИ БЕЛКАНТО	17
ГЛАВА ТРЕТА: ПРИЛОЖЕНИЕ НА БЕЛКАНТО ВЪВ ВОКАЛНИ МУЗИКАЛНИ ПРОИЗВЕДЕНИЯ НА РАЗЛИЧНИ ЕЗИЦИ- ИТАЛИАНСКИ, РУСКИ И КИТАЙСКИ.....	23
ЗАКЛЮЧЕНИЕ.....	30
ПРИНОСИ НА ДИСЕРТАЦИОННИЯ ТРУД.....	28
НАУЧНИ ПУБЛИКАЦИИ ПО ТЕМАТА НА ДИСЕРТАЦИОННИЯ.....	30

УВОД

Вокалната техника Белканто е призната за една от най-висшите форми на изкуството в световен мащаб. Създадена през XVII и XVIII век в Италия, тя продължава да оказва значително влияние върху вокалната педагогика и изпълнителското изкуство и до днес. Историята и развитието на Белканто са тясно свързани с еволюцията на европейската опера и вокалното изкуство. През вековете тази техника е адаптирана и прилагана в различни култури и музикални стилове, като всяка нация и език внасят свои специфики и нюанси в изпълнението.

Изследването на историческото развитие на стила Белканто и неговото приложение във вокалните произведения на различни езици е от съществено значение за разширяване на разбирането ни за тази вокална техника. Този дисертационен труд цели да проследи еволюцията на Белканто, като се фокусира върху неговото въздействие и адаптация в различни културни контексти. Анализът включва задълбочено разглеждане на италиански, руски и китайски вокални произведения, като се изследват техните уникални характеристики и специфични предизвикателства при използването на техниката Белканто.

Чрез този дисертационен труд се надявам да допринеса към обогатяването на научните познания и практическите умения в областта на вокалното изкуство. Анализът на историческото развитие и съвременните приложения на Белканто в различни езикови контексти ще предостави нови перспективи и подходи за изпълнителите и преподавателите. Освен това, този труд ще подчертае важността на межкултурния диалог и адаптацията на вокалните техники към специфичните нужди на различните културни и езикови среди.

Надявам се, че настоящото изследване ще бъде полезно за музикални педагози, изпълнители и студенти, както и за всички, които се интересуват от развитието на вокалното изкуство и неговото бъдеще.

Обзор на научната литература по темата.

Тази дипломна работа обхваща различни аспекти на пеенето в стил белканто, като включва общо 71 различни източника. Тези източници включват исторически и културен контекст на Древна Гърция и Древен Рим, общо 10, като например „Древна Гърция“ (2019) и „Древногръцка и римска литература“ (2016). Освен това, източниците разглеждат задълбочено историята и развитието на западната музика, особено през периода на Ренесанса и Барока, общо 15, като например „История на западната музика“ (2002) и „Изкуството през периода на Ренесанса“ (2016), които са оказали значително влияние върху формирането и еволюцията на белкантото.

В областта на техниките и методите източниците се фокусират върху изследването на вокалните техники на белкантото, включително дихателни методи, вокално обучение и изпълнителски техники, общо 20, като например „Наука за вокалната педагогика“ (1986) и „Изследване на естественото дишане и специалното дишане в пеенето на белканто“ (2016). Тези източници разглеждат ключовите техники в пеенето на белканто и предлагат богати насоки за теорията и практиката. Освен това, източниците изследват прилагането на белканто в различни езици и култури, общо 10, като например „История на западното вокално изкуство“ (2005) и „Влиянието на руското вокално изкуство върху развитието на китайската музика“ (2018), като анализират конкретните приложения и предизвикателства на техниките на белкантото в италиански, руски и китайски език. Тези изследвания показват адаптацията и развитието на белкантото в глобален мащаб.

Съвременното приложение също е важна част от използваните източници, общо 16. Тези източници разглеждат влиянието и прилагането на белкантото в съвременното вокално обучение и изпълнение, като отразяват неговото продължаващо значение в модерното музикално образование, като например „Съвременна китайска музика“ (1997) и „Реализиране на вокалния потенциал“ (2010). Тези източници показват практическото приложение и ефекта на белкантото в съвременното вокално обучение и подчертават неговата ключова роля в обучението на ново поколение вокални артисти.

Сред използваните източници в дипломната работа са включени и някои класически произведения и съвременни изследвания за вокалното изкуство, общо 10. Например, „Нов речник за музика и музиканти“ (2004) на Стенли Сейди и Джон Тиръл, и „Решения за певци“ (2004) на Ричард Милър предлагат дълбоки прозрения и подробни анализи за белкантото и свързаните с него техники. Освен това, има и източници за различни техники на пеене и методи за обучение, като например „Как да тренираме баритон и бас“, които предоставят практическо ръководство за вокални педагози и студенти.

Като цяло, тези източници предоставят здрава теоретична основа и богати насоки за практиката на дипломната работа, като обхващат пълния спектър от историческото възникване, техническото развитие до културната адаптация и съвременното приложение на белкантото. Чрез многоаспектни и многостепенни изследвания, тези източници подробно обясняват уникалното очарование и дълготрайното влияние на тази класическа вокална техника. Разнообразието и дълбочината на източниците не само задълбочават разбирането за белкантото, но и предоставят ценни ресурси и прозрения за бъдещи изследвания и

приложения, като допълнително стимулират развитието на вокалното изкуство.

Актуалност на темата.

Дисертацията изследва историческото развитие на стила Белканто и приложението му във вокални изпълнения на различни езици, като се фокусира специално върху италиански, руски и китайски композиции. Основната цел е да проследи еволюцията и адаптацията на Белканто в различни културни контексти, изучавайки неговото влияние и интеграция в тези разнообразни традиции.

Реалното значение на тази тема е в нейния принос към вокалната педагогика и изкуството на изпълнението. Чрез изследване на това как Белканто се адаптира към фонетичните структури и вокални навици на различните езици, изследването подобрява нашето разбиране за вокални техники, което е полезно за изпълнители и преподаватели в класическата и съвременната опера. Освен това, то насърчава културния обмен, подчертавайки важността от адаптиране на вокалните техники, за да отговорят на специфичните нужди на различните езикови и културни среди.

По отношение на иновативността, дисертацията е новаторска в своя сравнителен анализ, особено в анализа на приложението на Белканто при справянето с уникални предизвикателства като тоналната природа на китайския и сложните съгласни кластери в руския. Този сравнителен подход предоставя нови възможности за разбиране на адаптивността и устойчивостта на Белканто, допринасяйки за по-широко и по-включващо разбиране на вокалното изпълнение, което уважава и интегрира културното разнообразие.

Мотивация за избор на тема.

Първо, темата включва задълбочено изучаване на вокални техники и изпълнителско изкуство, специално на Белканто, което е с

богата история и културна стойност. Чрез сравнителен анализ на приложението на Белканто в различни езикови контексти може да се запълни съществуваща празнина в научните изследвания, като се увеличи разбирането на академичната общност за вокално образование и межкултурна комуникация.

Второ, в контекста на глобализацията, проучването на това как Белканто се адаптира към различните културни и езикови промени може да помогне на обучители и изпълнители по-добре да разберат и използват тази техника, насърчавайки международния артистичен обмен и сътрудничество. Освен това, изборът на тази тема може да помогне за популяризирането и запазването на тази стара и изискана форма на вокално изкуство, гарантирайки, че тя не се пренебрегва от съвременното музикално образование.

Накрая, изследването може да демонстрира как езикът и културата влияят на формите на вокално изпълнение, предоставяйки практически методи и теоретична подкрепа на учени и артисти от различни културни фонове, увеличавайки тяхната конкурентоспособност и иновативни способности на глобалната артистична сцена.

Цели на изследването:

Въз основа на историческия контекст, да се изяснят с примери диференцираните в технически и вокален аспект подходи при изпълнение на белканто в творби, различни по стил и на различен език.

Задачи:

1. Произход и развитие на европейската цивилизация.
2. История на европейската музика.
3. Процесът на формиране и развитие на техниката белканто.
4. Приложение на белканто във вокални музикални произведения.

5. Използването на белканто с оглед на човешката физиология.
6. Използването на белканто при изпълнение на италиански, руски и китайски вокални произведения.

Методология на изследването:

1. Анализ на исторически документи: Изследователят може да анализира подробно исторически документи, музикални произведения, критически статии и други свързани архивни материали, за да разгледа произхода, развитието и влиянието на стила белканто.

2. Музикален анализ: Чрез анализ на музикални произведения в стил белканто от различни периоди и на различни езици, за да се изследват техните музикални структури, мелодични линии, хармонична обработка и естетически характеристики.

3. Сравнително изследване: Сравняване на използването и адаптацията на стила белканто във вокалните изпълнения на различни езици, което може да включва транскултурен анализ.

4. Полеви изследвания или полева работа: Посещение на различни музикални академии, оперни театри, наблюдения и интервюта с вокалисти и образователи, които използват техники на белканто в своите изпълнения.

5. Казуси: Избор на конкретни случаи или примери за изпълнение, за дълбоко анализиране на конкретното приложение и проявление на стила белканто на различни езици.

6. Комбиниране на теория и практика: Изследване на адаптацията и трансформацията на стила белканто в съвременното вокално обучение и изпълнение чрез комбиниране на теоретично обучение и вокална практика.

Очаквани резултати и приноси моменти.

Цялостно и фокусирано тълкуване на историческото развитие на белканто, с анализ на непрекъснатите му промени от гледна точка на изпълнение и естетически принципи. Новаторско изследване на различната употреба на техниката белканто с оглед на характерните особености на различните езици. Анализирани на начините, по които техниката белканто се адаптира спрямо вокални произведения в друг стил и на различен език и детайлно изясняване на различията.

ГЛАВА ПЪРВА: ИСТОРИЧЕСКО РАЗВИТИЕ НА СТИЛА БЕЛКАНТО.

Глава първа подробно разглежда произхода и ранното развитие на вокалното изкуство, особено в контекста на древногръцката култура, като показва как пеенето еволюира от рецитиране на поезия до сложна независима артистична форма. Разделът започва с древногръцката поезия, като подробно разграничава трите основни форми: епос, лирическа и драматична поезия, като изследва техните характеристики и функции в обществото.

Епос: Разделът отбелязва, че епосите са предавани устно, особено чрез „скитащи поети“. Тези епоси, като „Хомеровите епоси“, не само че са литературни произведения, но също така представляват една от ранните форми на вокална традиция. Съдържанието на епосите обикновено включва митология и героични истории, целящи да предадат морални и обществени стойности.

Лирическа поезия: Следващата част от главата се фокусира върху лирическата поезия, която е по-лична форма на изразяване, отразяваща лични емоции и житейски преживявания. Лирическата поезия често се изпълнява с музикален акомпанимент, понякога като соло, понякога като хор. Отделено е специално внимание на Сафо и Пиндар, чиито творби илюстрират приложението на лирическата поезия в пеенето и как музиката може да засили изразителността на поезията.

Драма: Статията подробно описва произхода и развитието на древногръцката драма, подчертавайки, че драмата е израз на колективната съзнание и често се използва за разглеждане и критика на обществени проблеми. развитието на драмата е тясно свързано с демократичните движения в Древна Гърция, особено в Атина, където

драмата се превръща във важна платформа за изразяване на политически и обществени мнения от гражданите.

Освен това, първата глава също така разглежда значението на музикалното образование в Древна Гърция, описвайки идеалния образователен модел, който изисква не само елегантен стил на писане и владеене на езици, но също така и умения за самостоятелно пеене. Този образователен модел подчертава интеграцията на музикални и литературни умения, отразяваща всеобхватния подход на Древна Гърция към артистичното образование.

Развитие на операта: Статията посочва, че операта произлиза от древногръцката театрална традиция, която комбинира поезия, музика и танц. Древногръцката драма обикновено се представя по време на религиозни фестивали, особено по време на фестивала на Дионисий, голямо тържество в чест на бога на виното, което също е важен момент за театрални представления. В тези представления хорът играе ролята на коментатор и разказвач на истории, осигурявайки музикален контекст за развитието на драмата, което може да се счита за ранна форма на операта.

С настъпването на Римската ера драмата и операта започват да показват по-сложни форми, включително добавяне на повече елементи на представление и техническа сложност. Римската империя наследява и развива гръцките театрални традиции, интегрирайки ги в своите празненства и обществени забавления. Римските театрални произведения често включват обширни сценични механизми, задълбочен сценичен дизайн и големи хорови изпълнения, правейки драмата и операта още по-зрелищни и привлекателни.

Статията също така споменава, че с разширяването на империята, римската опера започва да асимилира и интегрира културни елементи от други региони, особено от източните провинции, внасяйки нови

музикални и театрални форми, които допълнително обогатяват изразителността и разнообразието на римската опера. Например, римската опера се стреми към по-драматизиран и емоционален подход в представянето, акцентирайки върху визуалните и слуховите ефекти, което полага основите за по-нататъшното развитие на операта.

Чрез тази историческа перспектива, статията показва как операта еволюира от Древна Гърция до Рим, и как тази артистична форма постепенно се отделя от религиозни и ритуални функции, за да се превърне в комплексно сценично изкуство. Това развитие поставя основите на средновековните и по-късните европейски оперни традиции.

В заключение, първата глава разглежда как музиката и пеенето са интегрирани в по-широките културни и религиозни дейности през периода от Древна Гърция до Римската епоха, особено как те помагат за укрепване на социалната кохезия и културната идентичност. Чрез подробното изложение в тази глава, читателят може да разбере началото и еволюцията на вокалното изкуство в западната култура, както и как то е преминало от просто рецитиране на поезия до сложна артистична форма, и как е продължило да се развива в различни културни и политически контексти.

Първо, като изследва историческите корени и техническото развитие на белканто, тази глава засилва нашето разбиране за дълбочината и сложността на вокалните техники, подчертавайки еволюцията и влиянието на белканто от древна Гърция и Рим до съвременното му глобално приложение. Второ, чрез сравнение на характеристиките и техниките на белканто в различни езици, тази глава показва как се адаптират методите на преподаване и певческите умения според специфичната фонетична структура на езика, което е от съществено значение за международното образование по пеене и

помага на образователите и изпълнителите да разбират и да се адаптират към многоезична среда. Освен това, тази глава също така разглежда ролята на белканто в насърчаването на межкултурното разбирателство и международния артистичен обмен, като показва възможностите за подобряване на взаимното уважение и разбиране между различните култури чрез общия език на музиката и изкуствата. Като цяло, тази глава предоставя не само задълбочено академично изследване на белканто, но и демонстрира неговото практическо приложение и стойност в съвременната глобална музикална култура, като има дълбоко практическо значение за насърчаване на образованието, представянето и културния обмен в световната вокална изкуство.

Изучаването на историята на вокалното изкуство има важно значение за обучаващите се в белканто. Познаването на развитието на вокалното изкуство може да помогне на учениците по белканто да разберат по-дълбоко произхода и еволюцията на белканто, да усвоят неговите технически характеристики и артистични изразни средства.

Различните исторически периоди имат свои специфични музикални стилове и техники на пеене. Чрез изучаване на музикалната история, вокалистите могат да научат за стиловете и техните изменения през различни периоди като барока, класицизма, романтизма и модернизма, и да овладеят съответните техники на пеене, за да пеят в стила на съответния период. Например, бароковият период набляга на орнаментиката и драматичния израз, докато класическият период подчертава простотата и баланса. Музикалната история предоставя на вокалистите богат репертоар, а запознаването с вокалните произведения от различни епохи и културни среди може да помогне на певците да разширят своя репертоар, да опитат различни стилове и форми на музика, и да повишат своите артистични умения и

изпълнителски способности. Чрез изучаване на музикалната история, вокалистите могат да развият своите музикални възприятия и естетически усет, да разберат естетическите принципи и процеса на развитие на музиката през различни периоди, което ще им помогне да направят по-високи артистични стандарти и естетически решения при избора и интерпретацията на произведения.

Музикалната история обхваща музикалната култура на различни краища на света. Чрез изучаване на вокални произведения от различни културни среди, певците могат да повишат своето разбиране и уважение към други култури, и да насърчават межкултурния обмен и сътрудничество. Освен това, изучаването на историята на вокалното изкуство помага на учениците по белканто да разберат промените в естетическите принципи и стилове на пеене през различните периоди, и да използват различни техники на пеене в практиката, за да повишат своите артистични умения. Например, белкантото от бароковия период подчертава орнаменталността и красивата звукова линия, докато класическият период поставя акцент върху простите и ясни мелодични линии. Чрез изучаване на тези исторически знания, учениците могат по-добре да се адаптират към различните стилове на белканто произведения и да пеят в съответния стил.

Изучаването на историята на вокалното изкуство също така може да разшири артистичния хоризонт на учениците по белканто, като им помогне да разберат и оценят разнообразието на вокалното изкуство. Чрез изучаване на развитието на вокалното изкуство в различни страни и региони, учениците могат да се запознаят с вокалните традиции и особености на различните места, да усвоят техните най-добри практики и да обогатят своите артистични умения. Също така, познаването на социалния и културен контекст на музиката през различни периоди ще помогне на учениците да разберат по-добре

мотивацията и съдържанието на вокалните произведения, и да изразяват по-свободно мислите и емоциите, вложени в тях по време на изпълнение.

ГЛАВА ВТОРА: ТЕХНИКИ НА ВОКАЛИЗАЦИЯ ПРИ БЕЛКАНТО

В технологията на пеене Белканто научното използване на телесните функции не е просто основа за постигане на висококачествено пеене, но също така включва и пълното разбиране и използване на физиологичните функции на различните органи и системи на човешкото тяло, за да се постигне най-добрият ефект във всеки етап на звукопроизвеждане, резонанс и артикулация. Чрез научно обосновано и систематично обучение, певците могат не само да подобрят своето изпълнителско ниво, но и да изразят по-добре емоциите и същността на музиката.

На първо място, научното обучение за дишане заема централно място в пеенето по метода Белканто. Дишането в Белканто не е просто вдишване и издишване, а изисква специфични методи на обучение, за да стане дълбоко и мощно. Тези методи включват координация на основни мускулни групи като големите гръдни мускули, диафрагмата и гръбните мускули, както и участие на коремните мускули, аналния сфинктер, глутеус максимус и мускулите на краката. Това пълноценно телесно дишане осигурява стабилен и мощен въздушен поток, който поддържа дълготрайно пеене и сложни тонални вариации.

Освен това, научният контрол върху дишането не само подобрява стабилността на въздушния поток, но и засилва способността на певеца да изразява емоции. В действителното изпълнение контролът върху дишането може директно да повлияе на интензивността, тембъра и изразителността на звука. Например, чрез контролиране на дълбочината и силата на дишането, певецът може да постигне динамични вариации в звука по време на изпълнение, като по-добре изразява музикалните нюанси и емоционалните промени. Този фин контрол върху дишането изисква продължителна практика и

натрупване на опит, както и дълбоко разбиране и използване на телесните функции.

След това, научното използване на гласовата система също е от решаващо значение за пеенето по метода Белканто. Гласовото произвеждане не е просто вибрация на гласните струни, а включва и координация и контрол на мускулите на ларинкса. Научното обучение за гласопроизвеждане включва прецизно регулиране на вътрешните мускули на ларинкса, като мускулите на задния крикотироиден мускул, страничния крикотироиден мускул, междинния мускул, крикотироидния мускул и тиротиронидния мускул. Тези мускули работят заедно, за да регулират напрежението и честотата на вибрациите на гласните струни, което влияе на височината и тембъра на звука. Чрез научно обучение певците могат да постигнат плавни преходи между различни тонални регистри, запазвайки консистентността и свързаността на звука.

Иновацията в процеса на гласопроизвеждане се състои в съчетаването на съвременните изследвания в областта на вокалната наука с оптимизацията на традиционните методи на обучение. Например, чрез акустичен анализ и физиологичен мониторинг певците могат по-точно да разберат вибрациите на гласните струни и работата на мускулите на ларинкса, като по този начин създават по-ефективни тренировъчни програми. Освен това, използването на съвременната медицина и рехабилитационни технологии може да помогне на певците да възстановят и защитят гласните си струни, намалявайки риска от увреждания и подобрявайки ефективността и безопасността на гласовото обучение.

Научното използване на резонансната система също е от голямо значение за пеенето по метода Белканто. Резонансните кухни включват ларинкса, устната кухня, носната кухня, черепната кухня

и гърдната кухина. Различните тонални регистри зависят от различни резонансни кухини за усиляване на звука. Чрез научно обучение певците могат да научат как да превключват между различните резонансни кухини, като поддържат консистентността на тембъра и свързаността на звука. Например, в високия регистър резонансът на главата може да подобри проекцията и яркостта на звука, докато в ниския регистър резонансът на гърдната кухина може да добави плътност и дълбочина.

Накрая, научното използване на артикулационната система също е от съществено значение за пеенето по метода Белканто. Артикулационните органи включват долната челюст, устните, зъбите, небцето (мекото и твърдото небце) и бузите. Чрез регулиране на формата и относителното положение на тези органи може да се промени формата и размерът на устната кухина, което влияе на движението на въздушния поток по време на гласопроизвеждане, като по този начин се формират ясни гласни и съгласни звуци. Научното обучение за артикулация не само подобрява яснотата на произношението, но също така увеличава резонансния ефект и изразителността на звука.

Научното използване на телесните функции в пеенето по метода Белканто не е само техническо изискване, но също така е основа за постигане на високо ниво на изпълнение и изразяване на емоции. Чрез научни тренировъчни методи и съвременни технологични средства певците могат по-добре да разберат и овладеят основните техники на пеенето по метода Белканто, постигайки консистентност и свързаност на звука, както и повишавайки изразителността и въздействието на изпълнението. Научното използване на телесните функции не само подобрява техническото ниво на певците, но и осигурява стабилна основа за представяне на красива, мелодична и изразителна песен на

сцената. Чрез непрекъснати иновации и изследвания, научното използване на телесните функции ще играе все по-важна роля в развитието на пеенето по метода Белканто, подпомагайки непрекъснатия напредък и развитие на това изкуство.

Втората глава също така подробно разглежда различните аспекти на тренировките за вокална техника на Бел Канто, особено методите и техническите акценти за различните гласови категории. Тази част подчертава, че начините и акцентите в тренировките на Бел Канто техниката се различават в зависимост от естествените условия на гласовата категория на певеца. Традиционните критерии за разграничаване на гласовите категории включват основно диапазона, тембъра и преходните зони. Въпреки че основните диапазони на различните гласови категории се различават, независимо от гласовата категория, е необходимо да се разширяват както високите, така и ниските тонове в естествения диапазон, а не само да се разширяват ниските или високите тонове. Средната височина на преходните точки на различните гласови категории варира, като по време на вокалните тренировки преходът и предварителната подготовка в преходните зони на различните гласови категории започват от различни височини, като тези зони са ключови за укрепване и подобряване в звуковите тренировки. Поради различията в дължината и дебелината на гласовите връзки, използването и координацията на леките и тежките функции на гласовите връзки се различават значително при различните гласови категории. Гласовите връзки на сопраното, които са по-къси и тънки, използват повече леките функции, докато гласовите връзки на тенора, които са по-дълги и дебели, основно използват тежките функции. Преходът в преходните зони и тренировката на високите тонове при тенорите е най-труден, докато сопраните, които използват повече резонанс в главата, трябва да

обръщат внимание на подходящото задържане на гърдния резонанс с увеличаване на височината на тоновете.

Статията също така подчертава, че тренировките на различните гласови категории трябва да се основават на индивидуалните различия и да се избягва използването на унифициран тренировъчен модел. Освен това статията разглежда две важни техники в Бел Канто пеенето: свързаност (Legato) и колоратурни техники (Coloratura). Свързаността е основен елемент на Бел Канто пеенето и се отнася до плавното и тясно свързване между тоновете по време на пеенето. Статията подробно описва как да се постигне свързаност чрез упражнения с продължителни единични тонове, преминаване на същия гласен звук на различни височини, свързване на различни гласни звуци на същата височина и други методи. Колоратурните техники се отнасят до внимателната орнаментация на мелодията с бързи движения, скокове и трели. Независимо дали са в свързана форма или в прекъсната форма, колоратурните фрази изискват създаването на пълни и ясни тонове, като всеки тон трябва да има точна интонация и ясно изразена сила. Статията също така разглежда проблемите на прехода между гласовите зони при колоратурните упражнения и подчертава важноста на смесената техника. Чрез тези подробни технически анализи статията демонстрира сложността и разнообразието на вокалната техника на Бел Канто и как чрез научни методи на обучение певците могат да подобрят своето изпълнителско ниво.

В обобщение, тази глава детайлно разглежда техниките на пеене на бел канто, анализирайки ключовите аспекти на дишането, издаването на звук, резонанса и артикулацията, които са основните принципи и приложения на техниката. Това не само осигурява на учените и изпълнителите на вокална музика научно и систематизирано

разбиране на техниките на пеене, но също така има важно значение за методите и съдържанието на обучение по вокална музика. Първо, задълбоченият анализ на техниките и контрола на дишането помага на учащите да разберат и прилагат правилно диафрагмалното дишане и функциите на диафрагмата, което е от съществено значение за подобряване на издръжливостта и стабилността при пеене. Второ, анализът на механизма на издаване на звук и употребата на гласните връзки може да помогне на певците да използват научно своите гласни връзки и да избягват неправилни техники при пеене, които могат да доведат до увреждане на гласните връзки. Освен това, разглеждането на научните принципи на резонанса и неговото практическо приложение позволява на студентите да разберат по-добре как да увеличат резонанса на звука чрез употребата на гърлото, устата и носната кухина, за да подобрят плътността и проникваемостта на звука. Накрая, обясненията на артикулационните техники, особено в изпълненията на песни на различни езици, позволяват на певците да обработват по-точно различните звукови характеристики и детайли на произношението на различните езици, което подобрява изразителната сила и артистичната привлекателност на пеенето. Систематичното обяснение и практическото приложение на тези съдържания активно влияят на повишаването на общото качество на обучението по вокална музика, на обучението на повече вокални таланти с международна перспектива, и също така насърчават разпространението и културния обмен на вокалното изкуство, увеличавайки многообразието и глобалното влияние на вокалните изпълнения.

ГЛАВА ТРЕТА: ПРИЛОЖЕНИЕ НА БЕЛКАНТО ВЪВ ВОКАЛНИ МУЗИКАЛНИ ПРОИЗВЕДЕНИЯ НА РАЗЛИЧНИ ЕЗИЦИ- ИТАЛИАНСКИ, РУСКИ И КИТАЙСКИ

В тази глава авторът задълбочено изследва приложението на техниката Белканто в вокални произведения на различни езици, като се фокусира основно върху италиански, руски и китайски език. Белканто, като световно признато изкуство на пеене, въпреки че произхожда от Италия, се е разпространило широко по целия свят благодарение на своите усъвършенствани и научно обосновани методи. Всеки език, със своите уникални фонетични характеристики и структура, оказва значително влияние върху приложението и ефекта на техниката Белканто.

Италианският език, със своите прости и богати на звук гласни и ясни съгласни, се счита за "най-подходящия за пеене език". Фонетичните характеристики и историческата му основа го правят идеален носител за техниката Белканто. Италианските вокални произведения подчертават мекотата на тембъра и непрекъснатостта на звука. Благодарение на богатите и удължени гласни, певецът може по-естествено да поддържа равномерността на дишането и звука, което е особено важно за високите тонове и арии. Освен това, ясното произношение на съгласните в италианския език не прекъсва потока на звука, което допълнително усилва гладкостта и непрекъснатостта на вокалното изпълнение. Следователно, приложението на техниката Белканто в италианските вокални произведения не само изисква от певците да овладеят техниките на произношение, но също така да обръщат внимание на музикалността на езика и изящността на изпълнението. Арии от италианската опера често изискват от певците да изразяват фини емоции, като същевременно поддържат стабилност

и непрекъснатост в високите тонове, което представлява голямо предизвикателство за техните технически и артистични умения.

Руският език, като част от славянската езикова група, има сложна фонетична структура с богата система от съгласни и гласни. Приложението на техниката Белканто в руските вокални произведения изисква както запазване на уникалните фонетични характеристики на руския език, така и усвояване на италианската техника Белканто. Гласните в руския език имат дълбоко произношение, а съгласните са сравнително сложни, което поставя високи изисквания към вокалната техника на певците. Особено в средните и ниските регистри, фонетичните особености на руския език изискват от певците силен контрол върху резонанса, за да осигурят тежест и плътност на звука. Освен това, руските вокални произведения често акцентират върху изразителността и драматичността, което изисква от певците, освен технически умения, да притежават силно сценично присъствие и емоционална чувствителност. В развитието на техниката Белканто в Русия, руската вокална школа постепенно формира свой уникален стил, който предоставя научни методи и традиции за обучението на певци в средните и ниските регистри. Руската вокална образователна система акцентира върху тренировката на резонанса и плътността на звука, което е особено важно при изпълнението на класически руски произведения. В оперите на руски композитори, персонажите често имат дълбоки емоционални слоеве, които певците трябва да предадат чрез техниката Белканто, поставяйки високи изисквания към тяхната техника и артистична подготовка.

Китайският език, като част от китайско-тибетската езикова група, има уникална звукова структура и тонални характеристики, което представлява определено предизвикателство за приложението на техниката Белканто. Всеки китайски символ има своя тон, което

изисква от певците да обръщат внимание на точността на произношението, като същевременно поддържат непрекъснатост на звука. Тоналните вариации и финалите на сричките в китайския език поставят високи изисквания към техниката Белканто, защото всяка малка промяна в произношението може да повлияе на значението и емоционалния израз на думите. Следователно, приложението на техниката Белканто в китайски вокални произведения изисква от певците дълбоко разбиране на комбинацията от съгласни, гласни и тонове, и способността да ги използват гъвкаво в пеенето. Освен това, позицията на произношението в китайския език е сравнително плитка, което изисква от певците да използват научни методи за тренировка на резонанса, за да увеличат обемността и проникващата сила на звука. Чрез научни методи за обучение и технически иновации, приложението на техниката Белканто в китайски произведения непрекъснато се развива и усъвършенства. Художествената изразителност на китайските песни не само зависи от точното произношение, но и изисква съчетаване на тоналните характеристики на китайския език, особено при изпълнението на традиционни китайски художествени песни, където певците трябва да запазят техниката Белканто, като същевременно предават мелодията и духа на китайския език. Това представлява двойно предизвикателство за техните езикови способности и артистични усещания.

Тъй като авторът на тази статия е китаец, тази глава ще се съсредоточи повече върху историческите корени и стиловите характеристики на развитието на китайското белканто. развитието на китайското белканто може да бъде проследено до началото на 20-ти век, когато под влиянието на западното музикално образование и културния обмен, Китай постепенно въвежда белканто техниката и я интегрира в местната музикална култура. развитието на китайското

белканто преминава през няколко важни етапа, всеки от които има свои уникални исторически контексти и стилови характеристики.

Първо, в периода от началото на 20-ти век до 1949 година, Движението за нова култура и Движението на 4-ти май насърчават китайското общество да приеме и изучава западната култура. В този период белканто техниката започва да навлиза в Китай, като много музиканти отиват да учат в Европа и Америка, усвоявайки белканто техниката и я връщат в родината си. Например, ранните китайски белканто певци като Лин Фънцзюан и Джоу Сяоян, след като учат белканто в чужбина, въвеждат тази техника в китайските музикални академии и училища по изкуства, започвайки да обучават ново поколение белканто певци.

След това, в периода от 1949 до 1978 година, с установяването на нов Китай и прилагането на социалистическата културна политика, белканто техниката постепенно получава официално признание. В този период правителството активно подкрепя музикалното образование, създавайки много музикални академии и обучавайки голям брой професионални белканто певци. Белканто техниката през този период се характеризира с акцент върху артистичността и техниката, като същевременно започва да се изследва как западната белканто техника може да се комбинира с елементи от традиционната китайска музика. Например, музикантите опитват да използват белканто техниката за изпълнение на китайски народни песни и революционни песни, като запазват характеристиките на белканто, но ги адаптират към естетическите предпочитания на китайската публика.

След 1978 година, с отварянето на Китай към света, културният обмен с други държави значително се увеличава и белканто техниката в Китай става по-широко разпространена и приложена. В този период

все повече китайски певци отиват да учат белканто в Европа и Америка, връщат се в Китай, не само за да преподават в музикалните академии, но и активно участват в международни музикални конкурси, постепенно се изявяват на международната сцена. Един важен аспект на белканто техниката в Китай през този период е нейното разнообразие и международност. Певците не само изпълняват традиционни западни опери, но и активно изследват как да интерпретират китайски оригинални опери и вокални произведения с белканто техника, създавайки уникален китайски белканто стил.

Различните фонетични характеристики и езикови структури оказват дълбоко влияние върху приложението на техниката Белканто. Чрез анализа на италиански, руски и китайски вокални произведения, авторът подчертава общите черти и особености на техниката Белканто в различните езици и предлага съответните методи за обучение и технически насоки.

Тези изследвания не само обогатяват теоретичната основа на техниката Белканто, но и предоставят ценни насоки за вокалното образование и изпълнителската практика. В контекста на глобализацията, многолингвистичното приложение на техниката Белканто допълнително насърчава популяризацията и развитието на това изкуство, като му придава нов живот в различни културни контексти.

Чрез задълбочено изследване и практика на вокални произведения на различни езици, певците могат не само да подобрят своето техническо ниво, но и да представят богатия и разнообразен художествен чар на световната сцена. Успешното приложение на техниката Белканто в различни езици също така предоставя нови перспективи и методи за вокалното образование, насърчавайки разнообразието и иновациите в това изкуство.

Тази глава провежда задълбочен анализ на приложението на техниката на белканто в италиански, руски и китайски вокални произведения, разкривайки значителното въздействие на структурата на езика върху вокалното изпълнение, както и значението на межкултурното вокално образование и практика. Този анализ има практическо значение в множество аспекти, особено в контекста на глобализацията, като способства за културния обмен, повишава качеството на вокалното образование и обогатява световния музикален пазар. Системното сравнение и изучаване на техниките на белканто в различни езици позволява на певците и музикалните учени да разберат по-дълбоко музикалните форми и естетическите идеи в различни културни контексти. Това разбиране насърчава международния културен обмен, помагайки на хората от различни културни фонове да се свързват чрез музика, което е общ език, и да насърчава взаимното разбиране и уважение. Например, изпълненията и изучаването на италианска опера могат да помогнат на музикалните фенове, които не говорят италиански, да оценят и разберат същността на италианската култура; също така, международното разпространение на руски и китайски вокални произведения може да изгради мостове за културите на Русия и Китай към света. Изследването на различни езикови техники на белканто има значително значение за световното вокално образование. Чрез въвеждането на многоезично вокално обучение музикалните академии могат да обучават повече музикални таланти с международна перспектива и мултикултурен фон. Това не само подобрява качеството на образованието, но също така предоставя на студентите по-широки възможности за кариерно развитие. Например, изучаването и овладяването на италианската техника на белканто може да осигури на студентите повече възможности за изява на международната сцена, докато познаването на руски и китайски

вокални умения може да отвори вратите към тези музикални пазари. Освен това, изучаването на вокални произведения на различни езици може да даде на студентите по-задълбочени познания по лингвистика и култура, което е от огромна стойност за развитието им като цялостни артисти. На световния музикален пазар владеенето и демонстрирането на различни езикови техники на белканто не само може да обогати музикалното разнообразие, но също така може да донесе нови възможности за развитие на музикалната индустрия. Музикалните продуцентски компании и театрите могат да привлекат по-широка аудитория, като организират многоезични опера и концерти, което може да задоволи културните и естетическите нужди на различни слушатели и да увеличи търговския потенциал и международното влияние на музикалните произведения. Например, въвеждането и популяризирането на руска опера може да привлече нова аудитория, заинтересована от руската култура, докато изпълненията на китайска опера могат да насърчат културния обмен между Изтока и Запада, откривайки нови пазари и източници на приходи. Накратко, тази глава има дълбоко значение за реалния свят, тъй като не само подобрява образователния и изпълнителски стандарт на музикалното изкуство, но също така насърчава глобалния културен обмен и разбиране, откривайки нови перспективи и възможности за разнообразието и развитието на световния музикален пазар.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Тази дисертация изследва задълбочено историческото развитие на певческия стил Белканто и неговото приложение във вокални произведения на различни езици, с особен акцент върху италианския, руския и китайския език, които представляват уникални предизвикателства и адаптации. Изследването разкрива как Белканто се е адаптирал и еволюирал в различни културни и музикални традиции и как този стил е повлиял на вокалното образование и изпълнителското изкуство в различни страни.

Дисертацията първоначално разглежда произхода и историята на Белканто, след това детайлно анализира неговите технически аспекти и предизвикателства при изпълнение на различни езикови фонове, особено по отношение на производството на звук, техники на дишане и яснота на произношението. Освен това, изследването се фокусира върху това как този стил е бил приет и адаптиран от артисти и образователи в различни страни, за да отговори на културните и езикови особености на всяка страна. Накрая, дисертацията демонстрира чрез сравнителен анализ на конкретни случаи как Белканто е бил преосмислен и приложен глобално, предоставяйки нови перспективи и практически опит за международната обмяна и развитие на вокалното образование и изкуство.

Изследването особено подчертава влиянието на езиковите характеристики върху прилагането на техниката Белканто, като например отворените гласни и плавният ритъм на италианския език, които са изключително подходящи за певческия стил Белканто, докато тоналността и сложните съгласни групи в руския и китайския език представят специфични предизвикателства. Чрез анализ на конкретни примери, дисертацията разглежда как певците адаптират техниките си,

за да отговорят на езиковите особености, например чрез корекция на дишането и проекцията на гласа, за да преодолеят езиковите бариери. Освен това, изследването анализира как образователите от различни културни среди преподават техниката Белканто, включително методите на обучение и адаптацията на учебните материали към местните условия. Чрез тези задълбочени анализи, дисертацията не само подобрява нашето техническо разбиране за певческия стил Белканто, но и разширява знанията ни за неговото межкултурно разпространение и обучение.

Приноси на Дисертационния труд

Тази дисертация систематично разглежда приложението и адаптацията на стила Белканто (Белканто) във вокалните произведения на различни езици. Включва съчетание на история и теория, транскултурно сравнение, предоставяне на практически насоки за обучение на преподаватели и студенти, както и насърчаване на международния обмен.

Съчетание на история и теория: Чрез задълбочен анализ на приложението на Белканто в италиански, руски и китайски вокални произведения, дисертацията не само проследява историческото развитие на този вокален стил, но и изследва как той се адаптира и оказва влияние върху различни езици и културни среди.

Транскултурно сравнение: Изследването подчертава влиянието на езиковата структура върху певческите техники, показвайки как техниката на Белканто се адаптира и модифицира в различни езикови контексти. Този сравнителен подход предоставя ценни мултикултурни гледни точки и методи за вокално обучение и изпълнение.

Насоки за образование и практика: Чрез конкретен анализ на приложението на Белканто в трите езика, дисертацията предоставя практически насоки за обучение и технически упражнения, които помагат на преподавателите и студентите да разберат и приложат по-добре техниката на Белканто.

Насърчаване на международния обмен: Изследването подчертава важността от разбирането и адаптирането на различни културни вокални техники в контекста на глобализацията, насърчавайки международното образование и изпълнителските изкуства.

Като цяло, тази дисертация предоставя нови перспективи и задълбочен анализ на глобалното приложение и развитие на Белканто,

допринасяйки значително за интернационализацията и мултикултурното развитие на вокалното изкуство.

Научни публикации по темата на Дисертационния труд

1.Раждането на операта

Годишник 2021

срт.185-193-10кр.

АКАДЕМИЯ ЗА МУЗИКАЛНО, ТАНЦОВО И ИЗОБРАЗИТЕЛНО
ИЗКУСТВО „ПРОФ. АСЕН ДИАМАНДИЕВ“ ПЛОВДИВ

ISSN 1331-6526(Print), ISSN 2738-7712(Online)

2.Дишането при бел-канто

**НАУКА,ОБРАЗОВАНИЕ И ИНОВАЦИИ В ОБЛАСТТА НА
ИЗКУСТВО , 2023 г.**

срт.154-159,

АКАДЕМИЯ ЗА МУЗИКАЛНО, ТАНЦОВО И ИЗОБРАЗИТЕЛНО
ИЗКУСТВО „ПРОФ. АСЕН ДИАМАНДИЕВ“ ПЛОВДИВ

ISSN 2738-8956(Print), ISSN 2738-8964(Online)-15кр.

3.Вокалната музика през Ренесанса - Сборник доклади

Пролетни научни четения , 2024г.

АКАДЕМИЯ ЗА МУЗИКАЛНО, ТАНЦОВО И ИЗОБРАЗИТЕЛНО
ИЗКУСТВО „ПРОФ. АСЕН ДИАМАНДИЕВ“ ПЛОВДИВ

ISSN 1314-7005(Print), ISSN2738-7720(Online)-под печат-15кр.

